

Övergripande ämne	Författning	Ansvarig utgivare	Författningens huvudsakliga innehåll
GRUNDLÄGGANDE BESTÄMMELSER	1 kap Miljöbalken	SFS 1998:808	1 kap. anger miljöbalkens mål och tillämpningsområde
	2 kap Miljöbalken	SFS 1998:808	2 kap innehåller de allmänna hänsynsreglerna m.m. Verksamhetsutövaren (VU) ska skaffa sig den kunskap som behövs. VU ska också vidta de skyddsåtgärder och försiktighetsmått som är nödvändiga. VU skall undvika att använda sådana kemiska produkter eller biotekniska organismer som kan befaras medföra risker för människors hälsa eller miljön. VU skall hushålla med råvaror och energi samt utnyttja möjligheterna till återanvändning och återvinning. VU är skyldig välja en plats för sina aktiviteter som är lämplig med hänsyn till ändamålet. Kraven enligt ovan gäller i den utsträckning det inte kan anses orimligt att uppfylla dem. Alla som bedriver eller har bedrivit en verksamhet eller vidtagit en åtgärd som medfört skada eller olägenhet för miljön ansvarar till dess skadan eller olägenheten har upphört
	3 kap Miljöbalken	SFS 1998:808	3 kap. anger grundläggande bestämmelser för hushållning av mark och vatten. I kapitlet finns bestämmelser för hur riksintressen ska skyddas exempelvis för kultur, natur och friluftsliv. Reglerna kan bli aktuella i samband med prövningsärenden.
	4 kap Miljöbalken	SFS 1998:808	4 kap. finns särskilda områden utpekade som ska skyddas då de är av riksintresse med hänsyn till naturvärdena. Reglerna kan bli aktuella i samband med prövningsärenden.
OMRÅDESSKYDD	7 kap Miljöbalken	SFS 1998:808	17 kap finns angivet att vissa områden får särskilt skydd så som nationalpark, naturreservat, kulturresevat, naturminnen, biotopskydd, djur- och växtskyddsområden, strandskyddsområden, vattenskyddsområden och miljöskyddsområden. Strandskyddsdispens får sökas i de fall man vill anlägga något inom 100 m (i vissa fall 300 m) från strandlinjen. Reglerna ska beaktas vid projektering av nya anläggningar.
	Förordning om områdesskydd	SFS 1998:1252	I förordningen finns angivet bland annat att föreskrifter får meddelas för vissa typer av områden som finns angivet i 7 kap. Det finns också angivet hur tillstånd/dispensansökan ska se ut för att få bedriva verksamhet i de skyddade områdena. I bilagorna finns angivet bland annat vad som räknas som särskilda skyddsvärda mark- och vattenområden.
	Naturvårdsverkets förteckning över naturområden som avses i 7 kap. 27 § miljöbalken	NFS 2007:1	Förteckning över utpekade Natura 2000-områden.
	Naturvårdsverkets förteckning över naturområden som avses i 7 kap. 27 § miljöbalken	NFS 2014:29	Förteckningen innehåller alla Sveriges internationellt utpekade områden för naturskydd. Det inkluderar Natura 2000-nätverket och sådana områden som Sverige anmält som biosfärområden, världsarv eller är utpekade inom Ramsar, Helcom och Ospar-konventionerna
TILLSTÅND och PRÖVNING	5 kap miljöbalken	SFS 1998:808	Miljökvalitetsnormer. Vid prövning av tillstånd och anmälningsärenden ska man säkerställa att miljökvalitetsnormer ej överskrids. Riskerar normerna att överträdas ges inte tillstånd och befintlig tillstånd kan omprövas.
	Luftkvalitetsförordning	SFS 2010:477	Denna förordning reglerar vilken kvalitet luften ska ha i utomhusluft. Innehåller regler om vilka nivåer som inte får överskridas och nivåer som inte bör överskridas. Kommunen ansvarar för övervakning och vilka åtgärder som ska vidtas (övergripande*)
	Förordning om miljökvalitetsnormer för fisk- och musselvatten	SFS 2001:554	Berör i första hand länsstyrelsen och naturvårdsverket. För varje vattendistrikt skall en länsstyrelse vara vattenmyndighet med ansvar för förvaltning av kvalitén på vattenmiljön. Anger gällande miljökvalitetsnormer för vatten. Reglerar exempelvis temperaturändringar och pH.
	6 kap miljöbalken	SFS 1998:808	En miljökonsekvensbeskrivning (MKB) skall ingå i alla ansökningar om tillstånd. Syftet med en MKB är att beskriva effekterna som den planerade verksamhet eller åtgärden förväntas få på miljön.
	Förordning om miljökonsekvensbeskrivningar	SFS 1998:905	Information om hur samråd ska samråd skall ske med en utökad krets.
	9 kap miljöbalken	SFS 1998:808	Allmänna bestämmelser om vad som räknas som miljöfarlig verksamhet och att vissa verksamheter kräver tillstånd. Bestämmelser om hur användningen av byggnader och anläggningar inte får medföra olägenhet för omgivningen. Bestämmelser om hur avloppsvatten skall tas om hand.
	Förordning om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd	SFS 1998:899	Denna förordning gäller miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd enligt 9 kap MB. Definitioner av miljöfarlig verksamhet och vilka verksamheter som omfattas av tillstånds- och anmälningsplikt. Bilagor innehåller listor över farliga ämnen och särskilt farliga ämnen som är tillståndspliktiga Bilagan består av: Avsnitt 1 som innehåller en förteckning över farliga ämnen och Avsnitt 2 som innehåller en förteckning över särskilda kategorier av farliga ämnen.
	Miljöprövningsförordning	SFS 2013:251	Denna förordning innehåller bestämmelser om tillståndsplikt och anmälningsplikt för verksamheter och åtgärder som avses i 9 kap. miljöbalken.
	11 kap miljöbalken	SFS 1998:808	Till vattenverksamhet räknas bl a bortledande av vatten från, grävning, sprängning och rensning i vattenområden samt andra åtgärder som syftar till att ändra vattnets djup eller läge. Tillstånd krävs för vattenverksamhet, vilket prövas av miljödomstolen. I vissa fall räcker det med en anmälan. Tillstånd eller anmälan krävs ej om vare sig allmänna eller enskilda intressen berörs.
	Lag med särskilda bestämmelser om vattenverksamhet	SFS 1998:812	Krav på råddighet över vatten vid vattenverksamhet. Rådighet över en fastighets vatten kan också någon ha till följd av upplåtelse av fastighetsägaren.
	Förordning om vattenverksamhet m.m.	SFS 1998:1388	Här finns exempel på vad som är anmälningspliktig vattenverksamhet; exempelvis nedläggning av kablar och rör i vattendrag och sjöar. I förordningen finns regler om vad en anmälan ska innehålla.
	12 kap miljöbalken	SFS 1998:808	Kan en verksamhet eller en åtgärd, som inte omfattas av tillstånds- eller anmälningsplikt eller enligt andra bestämmelser i MB, komma att väsentligt ändra naturmiljön, skall anmälan för samråd göras. Som exempel kan nämnas verksamhet eller åtgärd (till exempel schaktarbeten) i Naturreservat och Natura 2000-område. Sådant samråd krävs som regel inte inom detaljplanlagt område.
	Förordning om täkter och anmälan för samråd	SFS 1998:904	Innehåller redogörelse för innehållet av en anmälan om samråd enligt 12 kap 6§.
	16, 19, 21-25 kap. Miljöbalken	SFS 1998:808	Reglerar prövning av mål och ärenden
FÖRORENAD MARK	10 kap. Miljöbalken	SFS 1998:808	Förtydligande av principen "Förorenaren betalar". Den som förorenat är skyldig att bekosta sanering av mark och vatten. Viktigt att komma ihåg vid försäljning. Vid förvärv av verksamheter övertas som huvudregel ansvaret från den tidigare verksamhetsutövaren. Upptäckare markförorening är måste meddela detta till myndigheterna.
	Förordning om allvarliga miljöskador	SFS 2007:667	Tydliggör bestämmelserna i 10 kap. Bestämmelser för vad som anses som allvarlig olycka.
KEMIKALIER o FARLIGT GODS	14 kap. Miljöbalken	SFS 1998:808	Definierar vad en kemisk produkt är. Bestämmelser om tillverkning och införsel av kemiska produkter (får ej föras in i EU utan godkännande, måste registreras i produktregister.) Bekämpningsmedel ska användas på ett varsamt sätt så att inte människors hälsa eller miljön skadas.
	Förordning om förbud m.m. i vissa fall i samband med hantering, införsel och utförsel av kemiska produkter	SFS 1998:944	Begräningar i användningen av kadmium, klorerade lösningsmedel, kvicksilver, kadmium och kvicksilver i batterier, tungmetaller i förpackningar, ammunition som innehåller bly, rengöringsmedel som innehåller fosfater, och vissa andra hälso- eller miljöfarliga kemiska produkter och varor. Utrustning t.ex. nivåvakter, tryckvakter, termostater, reläer, elektriska brytare, kontakter för kontinuerlig strömöverföring samt andra mätinstrument som installerats efter 1995-01-01 är inte innehålla kvicksilver.
	REACH	Förordning EG nr 1907/2006 av den 18 dec 2006	EU:s övergripande kemikalielagstiftning som kommer att träda i kraft stegvis. Icke tillverkare och importörer kallas "nedströmsanvändare" En nedströmsanvändare är bland annat skyldig: - att lämna säkerhetsdatablad eller annan information till mottagaren av ett ämne eller en beredning eller en vara som innehåller vissa ämnen - att se till att säkerhetsdatablad och annan information till mottagaren av ett ämne eller en beredning eller en vara som innehåller vissa ämnen är uppdaterad - att vidarebefordra ny information uppåt i distributionskedjan om farliga egenskaper och lämpliga riskhanteringsåtgärder - att tillämpa de åtgärder för att kunna hantera risker som beskrivs i säkerhetsdatabladet eller i egen kemikaliesäkerhetsbedömning. En nedströmsanvändare kan dessutom vara skyldig: - att göra en egen kemikaliesäkerhetsrapport och göra en egen anmälan som omfattar användningen av ämnet till den europeiska kemikaliemyndigheten. Detta gäller dock endast om nedströmsanvändarens användning av ämnet inte har tagits upp som en identifierad användning i en registreringsanmälan som en aktör längre upp i distributionskedjan har gjort. - att ansöka om tillstånd att använda ämnet (observera att detta måste ske före det så kallade slutdatumet). Detta gäller dock endast om användningen inte uppfyller de villkor som gäller i ett tillstånd som har beviljats en aktör längre upp i distributionskedjan. - att om tillstånd har beviljats för ett ämne och användningen uppfyller villkoren i tillståndet, samtliga användningar till den europeiska kemikaliemyndigheten inom viss tid
	Förordning om PCB m.m.	SFS 2007:19	Förbud mot användande av transformatorer/kondensatorer innehållande mer än 2 vikt-ppm PCB. Den som äger en byggnad eller annan anläggning där fogmassa eller halkskyddad golvmassa kan ha använts vid uppförande eller renovering åren 1956-1973 skall undersöka om fogmassan eller golvmassan är en PCB-produkt. Innehav av PCB-produkt skall anmälas till Naturvårdsverket. Avfall som innehåller PCB skall omhändertas på särskilt sätt.
	Lag om transport av farligt gods	SFS 2006:263	Den som transporterar farligt gods eller lämnar farligt gods till någon annan för transport skall vidta de skyddsåtgärder och de försiktighetsmått som anses vara nödvändiga. Den vars verksamhet omfattar transporter av farligt gods enligt denna lag skall ha en eller flera säkerhetsrådgivare. Detsamma gäller den som till någon annan lämnar farligt gods för transport. Översiktlig definition av vad som räknas som farligt gods.
	Förordning om transport av farligt gods	SFS 2006:311	Krav på särskild utbildning för säkerhetsrådgivaren. Närmare bestämmelser om transporter av farligt gods finns i ADR-S (se nedan).
	Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, Föreskrifter om transport av farligt gods på väg och i terräng, ADR-S	MSBFS 2012:6	Definierar vad som räknas som farligt gods. Bestämmelser om bland annat märkning, utbildning av personer som deltar i transportkedjan, emballage och undantag.

	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014 av den 16 april 2014 om fluorerade växthusgaser och om upphävande av förordning (EG) nr 842/2006	EU 2014:517	<p>Dessa bestämmelser syftar till att skydda miljön genom minskade utsläpp av fluorerade växthusgaser. Därför innehåller denna förordning bestämmelser om:</p> <ul style="list-style-type: none"> •begränsning, användning, återvinning och destruktion av fluorerade växthusgaser inklusive tilläggsåtgärder •villkor för utsläppande på marknaden av särskilda produkter och utrustning som kräver fluorerade växthusgaser •villkor för särskild användning av fluorerade växthusgaser •begränsningar för utsläppande på marknaden av fluorolväten <p>Huvudregeln är att utsläpp av fluorerade växthusgaser är förbjudet men vissa undantag finns. Här finns bestämmelser för operatörer bland annat:</p> <ul style="list-style-type: none"> •om att operatörer av utrustning med fluorerade växthusgaser ska vidta försiktighetsåtgärder för att förhindra läckage •utrustning som innehåller fluorerade växthusgaser i mängder på 5 ton koldioxidäkvivalenter eller mer och som inte ingår i skum ska kontrolleras för läckor. •vid läckage ska operatören omedelbart reparera utrustningen och därefter tillkalla certifierad personal för översyn av den reparerade utrustningen •registerskyldighet <p>Vidare ska skyldigheten att upprätta och föra register över utrustning som innehåller sådana växthusgaser också omfatta elektriska brytare, fysiska personer som utför arbetsuppgifter där det används fluorerade växthusgaser ska utbildas i tekniker som kan ersätta och minska användningen av fluorerade växthusgaser.</p>
	EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter av den 22 maj 2012	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012	<p>Denna förordning innehåller regler om</p> <ol style="list-style-type: none"> upprättande på unionsnivå av en förteckning över verksamma ämnen som får användas i biocidprodukter, godkännande av biocidprodukter ömsesidigt erkännande av produktgodkännanden inom unionen, tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter i en eller flera medlemsstater eller unionen, utsläppande på marknaden av behandlade varor. <p>Den nya förordning fastställer tydligare, mer detaljerade och direkt tillämpliga regler. Förordningen säkerställer att rättsliga krav införs samtidigt och på ett harmoniserat sätt i hela unionen.</p> <p>Enligt Artikel 17 får inte ämnen användas som inte är godkända.</p>
	Förordning om bekämpningsmedel	SFS 2014:425	<p>Förordning innehåller bestämmelser om godkännande och hantering av bekämpningsmedel i form av växtskyddsmedel eller biocidprodukter.</p> <p>Biocider delas in i tre klasser:</p> <ul style="list-style-type: none"> – klass 1, om produkten får användas endast yrkesmässigt av den som har ett användningstillstånd, – klass 2, om produkten får användas endast yrkesmässigt, och – klass 3, om produkten får användas av var och en. <p>En biocidprodukt som hänförs till klass 1 får användas endast av den som har den särskilda kunskap som krävs för att hantera produkten på ett säkert sätt.</p> <p>En biocidprodukt som hänförs till klass 1 får användas endast av den som har ett användningstillstånd för biocidprodukter som omfattar den användning som produkten är godkänd för.</p>
	Kemikalieinspektionens föreskrifter om bekämpningsmedel.	KIFS 2008:3	Innehåller detaljerade bestämmelser för hantering av bekämpningsmedel. Tillståndskrav på användning av bekämpningsmedel Klass 1. Innehåller en lista över vilka bekämpningsmedel som är godkända.
	Kemikalieinspektionens föreskrifter om kemiska produkter och biotekniska organismer	KIFS 2008:2	Reglerna rör bland annat förvaring av och förpackningar för farliga kemiska produkter, anmälan till produktregistret för dessa produkter samt tillståndskrav och märkning.
	Naturvårdsverkets föreskrifter om spridning av kemiska bekämpningsmedel.	NFS 1997:2	Viktigt att känna till om man köper in utländska entreprenörer. Kan förekomma att de tar med sig produkter som inte är registrerade.
	Förordning om farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning	SFS 2012:861	Innan spridning av bekämpningsmedel görs måste man säkerställa att det inte föreligger någon risk för förorening av grundvatten. Krav på skyddsavstånd vid spridning av bekämpningsmedel samt krav på dokumentation och att dokumentation sparas i 3 år. Tillstånd från den kommunal nämnden krävs vid spridning inom skyddsområde för vattentäkt.
	Förordning om farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning	SFS 2012:861	Denna förordning innehåller bestämmelser om begränsning av farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning och om hantering av sådan utrustning.
AVFALL	15 kap miljöbalken.	SFS 1998:808	Med avfall avses varje föremål, ämne eller substans som ingår i en avfallskategori och som innehavaren gör sig av med eller avser eller är skyldig att göra sig av med.
	Avfallsförordning	SFS 2011:927	<p>Reglerar avfallsinnehavarens ansvar etc. Övergripande bestämmelser om nedskräpning, dumpning, och deponering.</p> <p>Denna förordning innehåller bestämmelser om avfall och avfallens hantering. Förordningen innehåller definitioner och klassningar av avfall.</p> <p>Brännbart avfall skall förvaras och transporteras bort skilt från annat avfall.</p> <p>Olika slag av farligt avfall får inte blandas med varandra</p> <p>Det krävs ett särskilt tillstånd för att transportera avfall som har uppkommit i en yrkesmässig verksamhet om</p> <ol style="list-style-type: none"> transporterna under ett kalenderår sammanlagt avser mer än 10 ton avfall eller mer än 50 kubikmeter avfall, transporterna under ett kalenderår sammanlagt avser mer än 100 kilogram farligt avfall eller mer än 100 liter farligt avfall, avfallet innehåller kvicksilver och utgörs av annat än hela lysrör eller andra ljuskällor, eller avfallet innehåller cyanid, kadmium eller en PCB-produkt. Förordning (2011:1239). <p>Den som avser att transportera farligt avfall som har uppkommit i en yrkesmässig verksamhet ska anmäla detta till länsstyrelsen.</p>
	Naturvårdsverkets föreskrifter om transport av avfall	NFS 2005:3	Skuldighet att föra anteckningar om mängder farligt avfall
	Förordning om deponering av avfall	SFS 2001:512	Om avfallet uppkommit i egen verksamhet och den årliga mängden som transporteras understiger 50 ton eller 250 m ³ per år är transporten undantagen från såväl tillstånds- som anmälningsplikt. Anmälningsplikt om avfallet uppkommer i egen verksamhet. Det räcker även med anmälan om en eller flera separata avfallsfraktioner transporteras till återvinning.
	Förordning om deponering av avfall	SFS 2001:512	Innehåller bestämmelser om uppgifter i transportdokumentet.
	Naturvårdsverkets föreskrifter om hantering av brännbart avfall och organiskt avfall	NFS 2004:4	Definierar vilka avfallslag som får respektive inte får deponeras.
	Naturvårdsverkets föreskrifter om hantering av brännbart avfall och organiskt avfall	NFS 2004:4	<p>Föreskriften innehåller bestämmelser om</p> <ul style="list-style-type: none"> - sortering av brännbart avfall (<i>måste sorteras ut</i>), - undantag från kravet att brännbart avfall skall förvaras och transporteras bort skilt från annat avfall (<i>bygg- och rivningsavfall i fält</i>), - undantag från förbudet mot deponering av utsorterat brännbart avfall och organiskt avfall (<i>bottenaska och flygaska samt rökgasreningsslam som innehåller mindre NFS 2004:4 än 18 viktprocent TOC räknat på torr vikt</i>), - dispens för deponering av utsorterat brännbart avfall och organiskt avfall
	Förordning om producentansvar för returpapper	SFS 1994:1205	Konsumenter av tidningar skall sortera ut returpapper från hushållsavfall och annat avfall och lämna det för insamling i de insamlingsystem som producenterna tillhandahåller.
	Förordning om producentansvar för förpackningar	SFS 2006:1273	Förbrukare skall sortera ut förpackningar från hushållsavfall och annat avfall och lämna dem för borttransport i de insamlingsystem som producenterna eller kommunen tillhandahåller för sådant avfall.
	Renhållningsordning i Göteborg	Renhållningsordning	Innehåller bestämmelser om hur avfall ska hanteras i Göteborgs kommun. Definierar nyttjanderättshavarens ansvar.
	Lokala föreskrifter	Föreskrift för avfallshanteringen	Innehåller specifika bestämmelser om hur avfall ska hanteras av exempelvis nyttjanderättshavare. Skyldighet att sortera ut och lämna avfall.
EGENKONTROLL, TILLSYN och MILJÖLEDNING m.m.	26 kap. miljöbalken	SFS 1998:808	Den som bedriver verksamhet eller vidtar åtgärder som kan befaras medföra olägenheter för människors hälsa eller påverka miljön skall fortlöpande planera och kontrollera verksamheten för att motverka eller förebygga sådana verkningar.
	Förordning om verksamhetsutövarens egenkontroll	SFS 1998:901	Den som bedriver sådan verksamhet eller vidtar sådan åtgärd skall också genom egna undersökningar eller på annat sätt hålla sig underrättad om verksamhetens eller åtgärdens påverkan på miljön.
	Förordning om verksamhetsutövarens egenkontroll	SFS 1998:901	Denna förordning gäller för den, som yrkesmässigt bedriver verksamhet eller vidtar åtgärder, som omfattas av tillstånds- eller anmälningsplikt enligt kap 9 eller 11- 14.
	Naturvårdsverkets allmänna råd om egenkontroll	NFS 2001:2	För varje verksamhet skall finnas en fastställd och dokumenterad fördelning av det organisatoriska ansvaret
	Naturvårdsverkets föreskrifter om kontroll av vatten vid ackrediterade laboratorier m.m.	NFS 1990:11	Verksamhetsutövaren skall ha skriftliga rutiner för att fortlöpande kontrollera att utrustning m.m. för drift och kontroll hålls i gott skick, för att förebygga olägenheter för människors hälsa och miljön.
	Naturvårdsverkets föreskrifter om kontroll av vatten vid ackrediterade laboratorier m.m.	NFS 1990:11	Verksamhetsutövaren skall fortlöpande och systematiskt undersöka och bedöma riskerna med verksamheten från hälso- och miljösynpunkt. Detta ska dokumenteras.
	Naturvårdsverkets föreskrifter om kontroll av vatten vid ackrediterade laboratorier m.m.	NFS 1990:11	Verksamhetsutövaren skall förteckna de kemiska produkter samt biotekniska organismer som hanteras inom verksamheten och som kan innebära risker från hälso- eller miljösynpunkt.
	Naturvårdsverkets allmänna råd om egenkontroll	NFS 2001:2	Inte lagkrav, men innehåller råd till förordningen om egenkontroll.
	Naturvårdsverkets föreskrifter om kontroll av vatten vid ackrediterade laboratorier m.m.	NFS 1990:11	Obligatorisk kontroll av vatten skall utföras av ackrediterat laboratorium.
	Naturvårdsverkets föreskrifter om kontroll av vatten vid ackrediterade laboratorier m.m.	NFS 1990:11	Ackrediterat laboratorium behöver ej anlitas för sådan del av den obligatoriska kontrollen som avser mätning eller provtagning, om anlitad provtagare uppfyller vissa krav på kompetens.
	Förordning om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken.	SFS 1998:940	Föreskriften reglerar hur höga avgifter som ska betalas för prövning respektive tillsyn.
BULLER	Lag om åtgärder mot buller och avgaser från mobila maskiner	SFS 1998:1707	Denna lag syftar till att förebygga att mobila maskiner och motorer till dessa skadar eller orsakar olägenheter för människors hälsa eller för miljön genom utsläpp av avgaser och andra föroreningar samt genom buller. Med mobila maskiner avses i denna lag traktorer, motorredskap, terrängmotorfordon, spårfordon, industriella maskiner och andra anordningar som är konstruerade för att kunna röra sig eller flyttas på marken och som är försedda med förbränningsmotor. Med mobila maskiner avses dock inte motorfordon.
	Lag om åtgärder mot buller och avgaser från mobila maskiner	SFS 1998:1707	Den som brukar en mobil maskin ansvarar för att maskinen uppfyller de krav som föreskrivits.

	Allmänna råd om buller från byggarbetsplatser	NFS 2004:15	Råden är avsedda att ge vägledning om skyddsåtgärder, begränsningar och försiktighetsmått vad gäller störning av buller från områden där bullrande bygg- och anläggningsverksamhet pågår.
VÄGAR	Väglag	SFS 1971:948	Lagen gäller allmän väg. Reglerar ansvar vid våghållning och byggande av allmänna vägar. Om en kommun är väghållare, upphör vägen att vara allmän, när den enligt plan- och bygglagen (2010:900) upplåts eller ska vara upplåten till allmänt begagnande som gata.
	Trafikförordning	SFS 1998:1276	Innehåller bland annat bestämmelser om miljözoner
BYGGNADER	8 och 9 kap. Plan och bygglagen	SFS 2010:900	8 kap 12§ Det som gäller i fråga om tomter enligt 9–11 §§ (tex hänsyn till stads- och landskapsbilden och till natur och kultruväden) ska i skäligen utsträckning tillämpas också på allmänna platser och på områden för andra anläggningar än byggnader, dock att personer med nedsatt rörelse- eller orienteringsförmåga ska kunna använda platsen eller området i den utsträckning som följer av föreskrifter meddelade med stöd av denna lag. Ett hinder mot tillgänglighet eller användbarhet på en allmän plats ska alltid avhjälpas, om hindret med hänsyn till de praktiska och ekonomiska förutsättningarna är enkelt att avhjälpa. 9 kap. Krav på bygglov, rivningslov och marklov. Anger när ansökningar om bygglov och rivningslov ska bifallas. <u>Krav på marklov för schaktningsarbeten och om kommunen beslutar även vid trädffällning</u>
	Lag om skydd mot olyckor	SFS 2003:778	Bestämmelserna i denna lag syftar till att i hela landet bereda människors liv och hälsa samt egendom och miljö ett med hänsyn till de lokala förhållandena tillfredsställande och likvärdigt skydd mot olyckor. Den som upptäcker eller på annat sätt får kännedom om en brand eller om en olycka som innebär fara för någons liv eller allvarig risk för någons hälsa eller för miljön skall, om det är möjligt, varna dem som är i fara och vid behov tillkalla hjälp. Detsamma gäller den som får kännedom om att det föreligger en överhängande fara för en brand eller en sådan olycka. Ägare eller nyttjanderättshavare till byggnader eller andra anläggningar skall i skäligen omfattning hålla utrustning för släckning av brand och för livräddning vid brand eller annan olycka och i övrigt vidta de åtgärder som behövs för att förebygga brand och för att hindra eller begränsa skador till följd av brand. Reglerar skyldigheter vid särskilt farliga verksamheter.
	Allmänna råd Systematiskt brandskyddsarbete	SRVES 2004:3	Allmänna råd till systematiskt brandskyddsarbete enligt 2 kap 2§ Lagen om skydd mot olyckor.
	Förordning om skydd mot olyckor.	SFS 2003:789	Myndigheten för samhällsskydd och beredskap ska meddela föreskrifter om för vilka byggnader eller andra anläggningar en skriftlig redogörelse för brandskyddet enligt 2 kap. 3 § lagen (2003:778) om skydd mot olyckor ska lämnas. <u>En länsstyrelse och en kommun får meddela föreskrifter om förbud helt eller delvis mot eldning utomhus samt om liknande förebyggande åtgärder mot brand.</u>
ÖVRIGT	Kulturmiljölagen	SFS 1988:950	Det är en nationell angelägenhet att skydda och vårda vår kulturmiljö. Ansvaret för detta delas av alla. Såväl enskilda som myndigheter skall visa hänsyn och aktsamhet mot kulturmiljön. Den som planerar eller utför ett arbete skall se till att skador på kulturmiljön såvitt möjligt undviks eller begränsas. Man måste ta reda på vilka fornlämningar som finns där arbete planeras. Till böter eller fängelse i högst sex månader döms för fornminnesbrott den som av uppsåt eller oaktsamhet 1. tillägnar sig eller eljest förvärvar, gömmer, skadar, ändrar eller avyttrar föremål som enligt 4 § skall tillfalla staten eller hembjudas till staten eller 2. olovligen rubbar, tar bort, gräver ut, täcker över eller genom bebyggelse, plantering eller på annat sätt ändrar eller skadar en fast fornlämning. Till böter eller fängelse i högst sex månader döms den som av uppsåt eller oaktsamhet 1. inte anmäler fornynd enligt 5 §
	Lokala föreskrifter	Lokal ordningsstadga	Vid lastning, forsling, lossning och annan hantering skall den som är ansvarig för åtgärden göra vad som behövs för att undvika att allmänheten utsätts för tillfälliga olägenheter genom damm, spill eller dålig lukt. Avlastning och uppläggning av gods och varor får inte ske så att brandposter, brandsläckningsutrustning och utrymningsvägar blockeras eller att räddningstjänstens arbete hindras.
	Lokala föreskrifter	Lokala föreskrifter om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd	Förbränningsmotor i stillastående motordrivet fordon får hållas i gång utomhus i högst en minut. Den som avser att anordna ett upplag för petroleum, olje- eller tjärprodukter, lösningsmedel, vägsalt eller andra kemiska produkter, skall anmäla detta till miljönämnden innan upplaget tas i bruk.
STRAFF OCH PÅFÖLJDER etc	29 kap. miljöbalken	SFS 1998:808	Reglerar vilka straff som kan utdömas.
	30 kap. miljöbalken	SFS 1998:808	Regeringen får meddela föreskrifter om att en särskild avgift (miljösanktionsavgift) ska betalas av den som 1. påbörjar en verksamhet som är tillståndspliktig eller anmälningspliktig enligt denna balk eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av balken, utan att tillstånd har getts eller anmälan har gjorts, 2. åsidosätter villkor eller andra bestämmelser i ett tillstånd som har beslutats med stöd av denna balk eller med stöd av föreskrifter som har meddelats med stöd av balken, eller 3. åsidosätter andra bestämmelser i denna balk, föreskrifter som har meddelats med stöd av balken eller bestämmelser i EG- förordningar inom balkens tillämpningsområde. Avgiftens storlek ska framgå av föreskrifterna. Avgiften ska uppgå till minst 1 000 kronor och högst 1 000 000 kronor. När avgiftens storlek bestäms, ska hänsyn tas till överträdelsens allvar och betydelsen av den bestämmelse som överträdelsern avser.
	Förordning (2012:259) om miljösanktionsavgifter	SFS 2012:259	Reglerar sanktionsavgifter vid överträdelser.
	32 kap. miljöbalken	SFS 1998:808	Skadestånd enligt detta kapitel skall betalas för personskada och sakskada samt ren förmögenhetsskada som verksamhet på en fastighet har orsakat i sin omgivning.